

Unge lovovertrædere bliver yngre

47. Beviser - DNA som eneste bevis - Frifindelse - Tyveri
48. Behandlingsdom - Forlængelse - Frister
49. Erstatning - Varetægten overstiger straffen - Anklagemyndighedens opfattelse af misforhold
50. Narkotika - Kokain, lille kvantum - Betinget straf - Strafnedsættelse på grund af samarbejde.
51. Indrejseforbud - Udlændingeloven - Udvisning, frifindelse - EU-borgere
52. Våben - Knive - Anerkendelsesværdigt formål
53. Tilståelsessager - Selvmødere - Ankeadmittering - Frister - Tyveri - Solstrålehistorie
54. Trusler - Offentlig myndighed m.v. - Politikere - Betinget straf
55. Vold - Samfundstjeneste
56. Menneskerettigheder - Senere forlængelse ud over maksimum for forvaringsdom - Tysk sag - Erstatning
57. Dørlukning ophævet i røverisag
58. Vold - Skub på trappe - § 244 eller § 245 - Udvisning betinget
59. Varetægtsfængsling for kriminalitet begået under afsoning

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Unge lovovertrædere bliver yngre

Justitsministeriets lovforslag L 164, hvorefter den kriminelle lavalder nedsættes til 14 år, er blevet vedtaget den 1/6 2010 med 58 stemmer (V, DF og KF) mod 50 (S, SF, RV, EL og LA).

Der henvises til foreningens høringssvar af 5/2 2010, gengivet i Landsforeningens Meddelelser fra februar d.å., der gjorde opmærksom på, at ingen i den nedsatte Ungdomskommission var gået ind for en sådan sænkning af aldersgrænsen.

Landsforeningens Meddelelse 47/2009

Beviser - Dna som eneste bevis - Frifindelse - Tyveri

Straffelovens § 276

T var tiltalt for to tyverier begået henholdsvis april og maj 2006, hvor der var fundet huer, der angiveligt matchede T's dna. T nægtede sig skyldig, og retten frifandt ham, da fundet af huerne på gerningsstederne var eneste bevis i sagen. Huerne kunne ikke fremlægges, da de var destrueret af politiet. Det var derfor ikke med den skete bevisførelse godtgjort, at T havde været på gerningsstederne, hvorfor der skete frifindelse.

Sagen endte med at være upåanket, se referatet nedenfor in fine om en tvillingbror.

Retten i Aalborg, SS 4-5641/2008, 9/3 2009

T på 28 år var tiltalt for 2 indbrudstyverier - det første forsøg - i april og maj 2006 i nogle firmaer. Ved det sidste tyveri var udbyttet en fladskærm.

Der var påstand om frihedsstraf.

T nægtede sig skyldig. Han havde ikke været på gerningsstederne, men huskede ikke nu, hvad han lavede de pågældende dage. Han havde aldrig haft en hue. Hans økonomi i 2006 var god, og han havde aldrig været ude i misbrug.

Han gjorde yderligere gældende:

"... at politiets opbevaring af tiltaltes DNA profil er i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, art. 8, og at de til sagen fremlagte DNA analyser af to huer, fundet på gerningsstederne, derfor er ulovligt tilvejebragt bevismiddel, og at retten skal bortse fra beviset."

En politiassistent forklarede bl.a., at han i begge forhold havde sikret en hue fra gerningsstedet, som blev sikret med henblik på dna-spor. (Selve dna-erklæringen er ikke gengivet i dommen, ER)

"Retten bemærkninger:

Retten lægger til grund, at fundet af huer med tiltaltes DNA på gerningsstederne er eneste bevis i sagen, der drejer sig om indbrud begået for ca. 3 år siden. Huerne har ikke kunnet fremlægges i sagen, da de efter det oplyste er destruerede af politiet.

Uanset om det måtte antages at DNA fundet på huerne er et ulovligt bevismiddel, så finder retten det ikke alene med den skete bevisførelse godtgjort at tiltalte har været på gerningsstederne. Tiltalte frifindes derfor allerede af den grund."

Forsvareren tilføjer:

"Jeg kan oplyse, at sagen blev anket, men senere hævet, da det blev oplyst, at min klient har en tvillingebror."

Landsforeningens Meddelelse 48/2010

Behandlingsdom - Forlængelse - Frister

Straffelovens § 68 a og § 72

T blev i maj 2003 idømt en foranstaltning efter straffelovens § 68, 2. pkt., der indebar tilsyn med mulighed for anbringelse på institution. Der blev ikke fastlagt længstetid. I juni 2008 indbragte anklagemyndigheden sagen for retten, men retsmøde blev aflyst på grund af en verserende straffesag, der i september 2008 blev afgjort med fængsel i 10 måneder ubetinget. Der blev ikke ved sagens behandling taget stilling til den tidligere behandlingsdom.

I januar 2009 blev sagen indbragt på ny. Retten ophævede foranstaltningen. T havde i mellemtiden afsonet fængselsstraffen.

Retten i Sønderborg nr. K01-273/2009, 28/4 2009

"Ved dom af 5. maj 2003 fra Retten i Sønderborg blev T i medfør af straffelovens § 16, stk. 2, jf. § 68, 2. pkt. idømt en foranstaltning, der indebar tilsyn med mulighed for anbringelse på institution. Der blev ikke fastsat længstetid for foranstaltningen.

Domfældte har protesteret herimod.

Spørgsmålet om opretholdelse af foranstaltningen har tidligere været indbragt for retten ved anklagemyndighedens skrivelse af 30. juni 2008 til Retten i Esbjerg. Retsmøde berammet til behandling heraf blev aflyst på grund af en verserende straffesag mod domfældte. Ved dom af 25. september 2008 fra Retten i Glostrup blev domfældte i den sag idømt fængsel i 10 måneder ubetinget. Der blev ikke ved sagens behandling taget stilling til den tidligere idømte foranstaltning. Fængselsstraffen er afsonet.

T har forklaret, at han har fået sin egen lejlighed på Fyn nu. Han er på ledighedsydelse, men venter på at få et flexjob.

Region Syddanmark, Samråd for udviklingshæmmede lovovertrædere, har i erklæring af 16. februar 2009 udtalt følgende:

"T er fortsat i stor risiko for at komme i et kriminelt miljø. Og selv om han har udstået sin straf fra den seneste dom, er der ingen tvivl om, at han fortsat er i en meget turbulent periode i sit liv og vil have tendens til at ende i kriminalitet. Der er et stort behov for støtte til pågældende, for at han ikke kommer ud i yderligere kriminalitet. Derfor anbefaler Samrådet, at tilsynet fortsætter uændret, og at der fortsat er mulighed for anbringelse. Det er således ikke proportionalitetsbetragtninger, men en konkret vurdering af den aktuelle risiko for recidiv, der ligger til grund for vurderingen."

Anklageren påstod foranstaltningen opretholdt under henvisning til erklæringen fra Region Syddanmark, der anbefaler opretholdelse af den etablerede foranstaltning under henvisning til stor risiko for recidiv og støttebehov.

Forsvareren påstod foranstaltningen ophævet under henvisning til, at anklagemyndigheden ikke har overholdt fristen for indbringelse af foranstaltningen. Der var berammet et retsmøde til behandlingen af problematikken den 28. oktober 2008, men dette retsmøde afvarslede anklagemyndigheden på grund af ny straffesag. Herefter skulle retten i forbindelse med den nye sag tage stilling til foranstaltningen, jf. straffelovens § 72, stk. 3, hvilket ikke skete. Foranstaltningerne skal herefter ophæves, allerede fordi indbringelsespligten ikke er opfyldt. Desuden er tiltalte efter anklagemyndighedens begæring idømt almindelig fængselsstraf ved den nye sag, og denne straf er allerede afsonet på almindelige vilkår. Da han således strafferetligt behandles som almindelig tiltalt uden særlige forhold, er der ikke grundlag for at opretholde foranstaltningen. Endelig har forsvareren gjort gældende, at der reelt ikke foreligger behov for fortsat foranstaltning, idet domfældte har afsonet sin seneste straf på almindelig vis uden problemer, og desuden er fraflyttet det tidligere kriminelle miljø.

Retten bemærkninger:

Anklagemyndigheden har ikke begæret foranstaltningen opretholdt i forbindelse med den seneste straffedom, hvor tiltalte er idømt almindelig fængselsstraf, på trods af at indbringelsesfristen da for længst var overskredet. Herefter findes anklagemyndigheden ikke nu at kunne forlange foranstaltningen fortsat, hvorfor domfældtes påstand om ophævelse tages til følge.

Thi bestemmes:

Den T ved dom af 5. maj 2003 idømte foranstaltning ophæves."

Landsforeningens Meddelelse 49/2010

Erstatning - Varetægten overstiger straffen - Anklagemyndighedens opfattelse af misforhold

Retsplejelovens § 1018 a

Erstatningssøgende E var fængslet 9 måneder og 2 dage og endte med en dom på 8 måneder for forsøg på vold efter § 244, men blev frifundet for drabsforsøg, som gav anledning til varetægtsfængslingen. Statsadvokaten afslog erstatning, men Rigsadvokaten imødekom anmodningen belært af højesteretsdommen afsagt den 4/5 2009, refereret i Lf.Medd. 67/2009.

Rigsadvokaten RA 2009-521-0422, 7/7 2009

Rigsadvokaten skrev til E's advokat:

"Ved brev af 18. maj 2009 har De som advokat for E påklaget Statsadvokaten for Nordsjælland og Københavns Vestegns afgørelse af 11. maj 2009 til mig.

Ved afgørelsen afslog Statsadvokaten at yde erstatning til Deres klient for uberettiget varetægtsfængsling under henvisning til, at der ikke består et misforhold mellem frihedsberøvelsen og strafforfølgningens udfald, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2. Statsadvokaten fandt endvidere, at Deres klient havde udvist egen skyld, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Jeg har indhentet en udtalelse fra Statsadvokaten og gennemgået sagens akter.

Jeg kan herefter meddele, at der i medfør af retsplejelovens § 1018 a, stk. 2, jf. RM 1/2009 kan ydes Deres klient en erstatning på 47.600 kr. forrentet efter renteloven fra den 16. marts 2009, hvor Statsadvokaten modtog Deres skrivelse, med 7 % p.a. over den fastsatte referencesats.

Københavns Vestegns Politi er i dag anmodet om at anvise det nævnte beløb."

Resten af brevet drejede sig om renter og skattepligt.

- oo0oo -

Statsadvokaten havde i sit svar henvist til nogle ældre domme U93.123 H og U2000.2502 H, men var tilsyneladende ikke orienteret om den højesteretsdom, der var afsagt ugen forinden Statsadvokatens svar.

Desuden fandt Statsadvokaten, at der forelå egen skyld, der udelukkede erstatning, modsat Rigsadvokaten.

Landsforeningens Meddelelse 50/2010

Narkotika - Kokain, lille kvantum - Betinget straf - Strafnedsættelse på grund af samarbejde

Straffelovens § 56 og § 82, lov om euforiserende stoffer § 3

K blev dømt for ad 3 gange at have solgt i alt 2,1 g kokain. Betinget straf af fængsel i 14 dage på grund af oplysninger om helbred, manglende fortjeneste og medvirken til sagens opklaring.

Københavns Byret SS 3-21492/2009, 2/10 2009

K på 47 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, ved i april 2009 i forening med J ad 3 gange at have solgt i alt ca. 2,1 g kokain.

Der var påstand om straf. Forklaringen er ikke gengivet i dommen (men se nedenfor).

K oplyste, at hun var kræftopereret og i indeværende år var opereret to gange på grund af følgevirkninger af operationen. Hun var ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Retten udmålte en straf af fængsel i 14 dage betinget med følgende bemærkninger:

"Ved strafudmålingen har retten lagt vægt på tiltaltes personlige forhold, herunder at hun i det væsentlige er ustraffet, hendes helbred, at hun ikke har haft anden fortjeneste af salget end kokain til eget forbrug, og at hun har medvirket til sagens opklaring."

Vilkårene omfattede 1 års prøvetid.

- oo0oo -

K forklarede ikke så meget under hovedforhandlingen, men henholdt sig til en tidligere forklaring i grundlovsforhør, hvor hun havde forklaret om at falde for fristelsen til at være bud for J ved de tre overdragelser mod selv at få lidt kokain. Hun havde også overværet, at J havde omgang med større kvanta stoffer, og at man talte penge op. Hun blev løsladt efter grundlovsforhøret.

Landsforeningens Meddelelse 51/2010

Indrejseforbud - Udlændingeloven - Udvisning, frifindelse - EU-borgere

Udlændingelovens § 2 og § 59 b

Rumæneren R var tiltalt for overtrædelse af indrejseforbud gældende til 2012. Han blev herfor idømt 20 dages fængsel, men frifundet for yderligere udvisning under henvisning til udlændingelovens § 2 og EU-opholdsdirektivet.

Københavns Byret SS 3-7037/2010, 6/4 2010

Rumæneren R var tiltalt for overtrædelse af udlændingelovens § 59 b ved forud for den 16/3 2010 at være indrejst i strid med indrejseforbud fra 2007, gældende til 2012.

Der var påstand om fængselsstraf og udvisning med indrejseforbud i 6 år.

R nægtede sig skyldig og påstod også frifindelse for udvisningspåstanden.

Det fremgik bl.a. af hans forklaring, at han troede, at indrejseforbuddet kun gjaldt i 1 år, fordi han ved hjemkomsten i Rumænien ved en udeblivelsesdom var blevet pålagt indrejseforbud i 1 år i Danmark. Han gemte dommen i sin pung. Han havde glemt, at han havde den med.

R var i 2007 straffet med fængsel i 30 dage for forsøg på tyveri.

"Rettenns begrundelse og afgørelse:

Ved tiltaltes egen forklaring og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 20 dage, jf. udlændingelovens § 59 b.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at det må anses for godtgjort, at tiltalte er indrejst i Danmark med henblik på at tage ophold i kortere eller længere tid. Retten har i den forbindelse fundet at måtte tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at Danmark alene var transitland i forbindelse med hans tilbagerejse til Rumænien.

Vedrørende påstanden om udvisning bemærkes, at tiltalte er EU-statsborger. Det følger derfor af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

Det fremgår af Europaparlamentets og Rådets direktiv af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område mv. (opholdsdirektivet) artikel 27, at medlemsstaterne kan begrænse den frie bevægelighed for en unionsborger af hensyn til blandt andet den offentlige orden, og at foranstaltninger truffet af hensyn til den offentlige orden skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og udelukkende kan begrundes i vedkommendes personlige adfærd. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Herefter og efter det oplyste om overtrædelsens karakter og til, at der er tale om en førstegangsovertrædelse af indrejseforbuddet, der er meddelt ved dom af 6. september 2007, og at der alene er idømt en kortvarig frihedsstraf, finder retten ikke, at der foreligger en så alvorlig trussel mod den offentlige orden, at overtrædelsen for nærværende kan medføre udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2, jf. § 24a, jf. § 2, stk. 3, jf. opholdsdirektivets artikel 27.

Tiltalte frifindes derfor for påstanden om udvisning."

Forsvareren havde bl.a. procederet på manglende forsæt/uagtsomhed, og at R kun var i transit, jfr. U 2010.314 Ø.

Landsforeningens Meddelelse 52/2010

Våben - Knive - Anerkendelsesværdigt formål

Våbenlovens § 10

Et cykelbud C var – ud over nogle færdselsforseelser – tiltalt for overtrædelse af våbenloven ved på arbejde at have medbragt en foldekniv, der kunne fastlåses i udfoldet position. Retten lagde C's forklaring om anvendelsen til grund og lagde til grund, at C bar kniven som led i erhvervsudøvelse, hvorfor han blev frifundet i dette forhold og alene idømt en bøde for færdselsforseelserne.

Københavns Byret SS 4-5334/2010, 29/3 2010

Cykelbudet C på 21 år var tiltalt for overtrædelse af våbenlovens § 10, jfr. § 4, ved i november 2008 at have båret en foldekniv, hvor klingens klinge kunne fastlåses i udfoldet position.

I forhold 2 og 3 div. færdselsforseelser samme dag, herunder at have kørt over for rødt, undladt at stoppe eller give tegn, køre mod ensretning og manglende navbremse og andet sikkerhedsudstyr.

Anklagemyndigheden nedlagde vedr. forhold 1 påstand om fængselsstraf.

C, der var ustraffet, erkendte færdselsforseelserne, men nægtede forhold 1. Han forklarede:

"Ad forhold 1

Sigtede nægtede sig skyldig og forklarede, at det var korrekt, at han havde kniven på sig den pågældende dag, og at kniven kunne fastlåses. Sigtede var på arbejde for de "Grønne Bude" og skulle aflevere en pakke på N-gade. Sigtede forklarede, at kniven bruges i forbindelse med arbejdet ved såkaldte "opbæringer". Kniven benyttes i den forbindelse til at skære emballage. Kniven sad i en bæltetaske med blandt andet krakskort og lappegrej. Sigtede havde sit grønne cykeltøj på. Cyklen er en banecykel, som sigtede havde indkøbt til arbejdsbrug. Sigtede vidste ikke nøjagtigt, hvorfor han ikke standsede, da politiet bad ham om det, men formentlig var det fordi, han frygtede at få en bøde, på grund af cyklen."

C supplerede ved næste hovedforhandling:

"...

Tiltalte forklarede supplerende, at han kunne vedstå forklaringen [afgivet i retsmødet den 2. februar 2010]. Kniven har han købt i en spejderforretning. De Grønne Bude har i dag opgaver udover udbringning af breve og pakker, idet budene også bistår virksomhederne med at åbne paller med papir mv., og bære papir mv. ind eller op til virksomheden. I hans bæltetaske har han kniven, Krak-kort og lappegrej til sin cykel. Cyklen er en såkaldt banecykel, hvor alt "unødvendigt" udstyr er taget af cyklen. Cyklen er derfor næsten vedligeholdelsesfri og det var derfor han valgte den til sit arbejde. Han vidste godt, at der manglede reflekser på cyklen."

Retten domfældte vedr. færdselsforseelserne og idømte en bøde på 2.500 kr., men bemærkede vedr. forhold 1:

"Ved tiltaltes forklaring og de i øvrigt foreliggende oplysninger lægger retten til grund, at tiltalte bar kniven som led i erhvervsudøvelse. Tiltalte vil herefter være at frifinde."

Statskassen skulle bære sagens omkostninger.

- oo0oo -

Nyere trykte afgørelser går udelukkende på spørgsmålet om valget mellem bøde eller 7 dages fængsel - dem er der til gengæld en del af i TfK for 2009 og 2010, tilføjer redaktøren.

Landsforeningens Meddelelse 53/2010

Tilståelsessager - Selvmødere - Ankeadmittering - Frister - Tyveri - Solstrålehistorie

Retsplejelovens § 219 a, § 831 og § 910, straffelovens § 56 og § 276

T mødte som selvmøder i en sag om forsøg på indbrudstyveri på et kontor. Han blev i byretten idømt 30 dages ubetinget fængsel efter anklagemyndighedens påstand. Han ankede for sent, men fik anken admitteret, da det ikke med den fornødne klarhed fremgik, at han ved sagens optagelse til dom blev vejledt om reglerne for anke.

Der var ved ankebehandlingen indhentet en personundersøgelse, ligesom en medarbejder fra Kriminalforsorgen, der tidligere havde haft tilsyn med T, afgav forklaring.

Landsretten stadfæstede strafudmålingen, men 5 dommere fandt det forsvarligt at gøre straffen betinget på vilkår af 2 års prøvetid. Den sidste dommer ville stadfæste i det hele.

ØL 21. afd. a.s. S-52-10, 12/4 2010

T på 40 år var under en tilståelsessag tiltalt for forsøg på tyveri ved om natten i januar 2009 at have forsøgt at bryde ind i et kontor ved hjælp af et stemmejern.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om ubetinget fængselsstraf på 30 dage.

T, der mødte uden forsvarer, forklarede bl.a., at han nu boede i Frankrig, hvor han arbejdede i et isoleringsfirma. Han flyttede dertil i februar 2009 hos sin nuværende kæreste. Det fremgik af retsbogen, men ikke af dommen, at T yderligere havde forklaret, at han skulle bruge penge til narko.

T havde en dom fra 2005 for tyveri og røveri, til dels forsøg, med fængsel i 2 år. Han var løsladt i maj 2007.

(Der var først indgivet retsmødebegæring efter udløbet af prøvetiden, ER)

Byretten fastsatte straffen til 30 dage uden nærmere begrundelse.

T rettede via politiets hjemmeside henvendelse til politiadvokaten lidt mindre end en måned efter domsafsigelsen, hvor han oplyste, at byretten havde henvist ham til at anke via Politiadvokaturen. Hans ankegrund var, at hans personlige forhold var forbedret.

Anklagemyndigheden indbragte sagen for retten efter yderligere 3 uger med påstand om afvisning, subsidiært stadfæstelse. Landsretten beskikkede en forsvarer til at bistå T med ankeadmitteringen.

Forsvareren gjorde bl.a. gældende, at T ikke var blevet vejledt om, at ankefristen var 14 dage. Hun henviste til RPL § 910, stk. 2, og to afgørelser om mangelfuld ankevejledning, U 2003.1651 Ø og U 2005.1662 Ø, og vedlagde et brev fra klienten om hans forbedrede personlige forhold. T havde nu taget fast ophold i Frankrig.

Landsretten udtalte (ØL 22. afd. a.s. S-52-10, 3/3 2010):

"Det fremgår af sagen, at T ved dom af 4. november 2009 blev idømt straf af fængsel i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 21, jf. § 285. T var ikke til stede ved domsafsigelsen.

T har den 3. december 2009 anket dommen til formildelse.

T var ikke bistået af forsvarer i byretten.

Af Københavns Byrets retsbog for den 2. november 2009 fremgår, at tiltalte var mødt og erkendte sig skyldig. Endvidere fremgår det af retsbogen, at "sagen blev optaget til dom som afsiges onsdag den 4. november 2009 kl. 13.00 i retssal 80."

Dommeren i Københavns Byret har på forespørgsel udtalt følgende:

" ...

I den anledning kan bemærkes, at der generelt vil blive givet mundtlig vejledning om anke og ankefrist i tilknytning til domsafsigelse, hvor tiltalte, nu domfældte er til stede. Vejledningen gives enten af dommeren eller af anklageren.

Det er med beklagelse, at jeg ikke kan huske den pågældende sag og ej heller har noteret på sagen eller i retsbogen, hvorledes ankevejledning måtte være givet i denne konkrete sag.

..."

Anklagemyndigheden har påstået anken afvist som for sent iværksat.

Den for T nu beskikkede forsvarer A har påstået anken admitteret som følge af mangelfuld ankevejledning.

Efter votering afsagdes sålydende

K e n d e l s e:

T havde ikke bistand af advokat under sagens behandling i byretten, og det fremgår ikke med den fornødne klarhed af sagen, at han ved sagens optagelse til dom blev vejledt om reglerne for anke, jf. retsplejelovens § 219a, stk. 6.

Herefter og da det må lægges til grund, at der heller ikke efterfølgende er givet skriftlig ankevejledning, findes anken at burde admitteres, jf. retsplejelovens § 910, stk. 2, hvorfor

b e s t e m m e s:

Den af T iværksatte anke af den af Københavns Byret den 4. november 2009 afsagte dom admitteres."

Ved hovedforhandlingen i landsretten var der - ved en kraftanstrengelse både hos anklagemyndigheden og Kriminalforsorgen - indhentet en personundersøgelse, der ikke refereres i detaljer. Personundersøgeren havde i telefonsamtale med forsvareren forud beskrevet den som en "solstrålehistorie".

T boede fortsat i Frankrig med kæresten og var kommet ud af såvel narkotikamisbrug som substitutionsbehandling.

Under hovedforhandlingen for landsretten, hvor T påstod formildelse navnlig således, at straffen blev gjort betinget evt. med vilkår om samfundstjeneste, og anklagemyndigheden påstod stadfæstelse, forklarede T supplerende:

"Han tog til Rådgivningscenteret, som han kendte fra et tilfældigt toiletbesøg, for at se, om han kunne finde kontante penge der. Han har i slutningen af oktober 2009 haft et enkelt tilbagefald. Han og hans kæreste skal giftes, når de kommer tilbage fra Frankrig, hvor det er planen, at han skal være medhjælpende ægtefælle i kærestens virksomhed."

En tidligere tilsynsværge fra Kriminalforsorgen forklarede bl.a.: "at han har haft tilsyn med tiltalte, der har søgt og profiteret meget af personlige relationer. Det er i tiltaltes situation ikke ualmindeligt med tilbagefald, men det skal bemærkes, at der er gået lang tid mellem tilbagefaldene."

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Straffen af fængsel i 30 dage findes passende udmålt.

5 voterende udtaler:

Efter oplysningerne om tiltaltes personlige forhold findes det efter en samlet vurdering af tiltaltes kriminalitet i 2005 og den nu begåede kriminalitet forsvarligt at gøre straffen betinget på vilkår som anført nedenfor.

1 voterende finder ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

I øvrigt stadfæstes dommen."

Den betingede dom havde en prøvetid på 2 år.

Landsforeningens Meddelelse 54/2010

Trusler - Offentlig myndighed m.v. - Politikere - Betinget straf

Straffelovens § 56, § 119 og § 266

K var tiltalt efter § 119, men blev dømt efter § 266, jfr. § 81, nr. 7, for på Facebook i et offentligt debatforum under overskriften "Kan jeg finde 100.000, der vil af med Pia Kjærsgaard" at have skrevet: "Helle for at skyde hende" og "lad mig skyde ... (nedsættende udtryk) en gang for alle". Betinget fængsel i 20 dage stadfæstet af landsretten.

ØL 12. afd. a.s. S-580-10, 14/4 2010

K på 23 år var tiltalt for overtrædelse af § 119, stk. 1, subsidiært § 266, begge bestemmelser jr. § 81, nr. 7, ved i oktober 2008 i et debatforum på internettet med trussel om vold at have overfaldet Pia Kjærsgaard, MF, idet K skrev: "Helle for at skyde hende" og "lad mig skyde ... (nedsættende udtryk, ER) en gang for alle!", hvilket var egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd.

Der var påstand om fængselsstraf. K, der ikke var straffet af betydning for sagen, erkendte det skrevne, men nægtede forsæt til at fremsætte trusler.

Der var indhentet en personundersøgelse. K var under uddannelse. Hun boede hos forældrene, da hendes lejlighed var blevet solgt på tvangsauktion.

K's forklaring om forholdet er ikke gengivet i byretsdommen (men se nedenfor landsrettens dom og supplerende fra den retsbog, der blev udarbejdet til ankesagen).

Byrettens begrundelse og afgørelse:

"Det kan som ubestridt lægges til grund, at tiltalte har fremsat de i anklageskriftet angivne udtalelser rettet mod Pia Kjærsgaard på et debatforum på Facebook.

Udtalelserne er ikke fremsat direkte over for Pia Kjærsgaard, men i et gruppechatrum, der er tilgængeligt for alle. Retten finder derfor, at udtalelserne er af så indirekte karakter, at der ikke foreligger en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.

Retten finder, at udtalelserne har et indhold, der er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd, hvilket tiltalte har måttet indse. Tiltalte findes derfor skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266, jf. § 81, nr. 7.

Straffen fastsættes til fængsel i 20 dage, jf. straffelovens § 266, jf. § 81, nr. 7.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes gode personlige forhold og den siden gerningstidspunktet forløbne tid."

Vilkårene omfattede 1 års prøvetid og tilsyn i prøvetiden.

Anklagemyndigheden ankede med påstand om domfældelse efter anklageskriftet samt skærpelse. K påstod frifindelse.

K forklarede supplerende bl.a.: "... at hun stadig har en profil på Facebook, som hun bruger til kontakt med familie og venner. Det var ret tilfældigt, at hun gik ind på Kjærsgaard-gruppen. Hun tænkte ikke på, om nogen fra Dansk Folkeparti ville kigge med. Hun havde bare en "dårlig dag" efter sit brud med kæresten og det forhold, at hendes lejlighed var gået på tvangsauktion. Hun havde ikke læst, hvad andre havde skrevet på facebook."

K havde en gæld på ca. 1 mio. kr. efter tvangsauktionen.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Tiltaltes udtalelser er fremsat i Facebook i et offentligt debatforum under navnet "kan jeg finde 100.000 der vil af med Pia Kjærsgaard".

Uanset dette forhold findes udtalelserne ikke at være rettet til Pia Kjærsgaard på en sådan måde, at de kan anses omfattet af straffelovens § 119, stk. 1.

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter straffelovens § 266.

Straffen findes passende.

Landsretten stadfæster derfor dommen."

- oo0oo -

Det fremgik af retsbogen fra byretten, at K bl.a. forklarede, at hun havde skrevet for sjov. Hun havde aldrig ment noget med det. Hun havde en dårlig dag. Hun forventede ikke, at nogen reagerede på, hvad hun skrev. Hun kendte ikke Pia Kjærsgaard eller hendes politik. Hun vidste bare, at Pia Kjærsgaard ikke var så glad for udlændinge (K havde et udenlandsk navn, ER).

Landsforeningens Meddelelse 55/2010

Vold - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62 og § 244

Den 33-årige T havde om natten på gaden overfaldet A med flere knytnæveslag med bl.a. hjernerystelse til følge. I byretten idømt ubetinget fængsel i 40 dage. Landsretten gjorde straffen betinget af samfundstjeneste i 40 timer, navnlig under hensyn til T's gode personlige forhold.

ØL 21. afd. nr. S-267-10, 17/5 2010

T på 33 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, ved i november 2009 ca. kl. 04.30 på gaden at have slået A flere gange i ansigtet med knyttet hånd med bl.a. hjernerystelse til følge.

I forhold 2 lov om euforiserende stoffer ved samme morgen på politigården at have været i besiddelse af ca. 0,5 g amfetamin til eget brug.

Der var påstand om ubetinget fængselsstraf.

T erkendte forhold 2, men nægtede forhold 1, idet han ikke kunne erindre noget.

T var ansat i slagterafdelingen i et supermarked og havde været til julefrokost fra kl. 18.30. Han var påvirket af spiritus og havde taget ½ g amfetamin. Han kendte ikke A, men havde senere fået at vide, at denne arbejdede samme sted. Fra omkring midnat til han blev anholdt ved en S-station, huskede han ikke noget. Han havde aldrig før oplevet hukommelsestab og havde aldrig tidligere været involveret i voldsepisoder.

A forklarede bl.a., at han ikke havde noget udestående med T. Kl. 4 om morgenen stod han med en mobiltelefon og skrev en besked. Han huskede, at han blev skubbet i brystet op ad en mur og derefter fik et knytnæveslag af T i ansigtet. Derefter gik vidnet i sort. Han var bevidstløs i over en time og vågnede på hospitalet med en 3. grads hjernerystelse, og han fik at vide, at han ikke måtte lave noget i to uger.

Et andet vidne V havde overværet T's overfald på A, der først blev ramt i højre tinding og derefter blev tildelt nogle klaskslag, i alt 5 slag i hovedregionen. A blev bevidstløs, og V tilkaldte en ambulance.

T havde en bødesag fra 2009 for lov om euforiserende stoffer.

Byretten fandt det bevist, at T var skyldig i overensstemmelse med tiltalen. Straffen blev fastsat til ubetinget fængsel i 40 dage.

"Retten har lagt vægt på, at der er tale om uprovokeret vold, der er fortsat efter at forurettede var faldet om på en sofa, og med et kraftigt knytnæveslag alt, hvorved forurettede blev bevidstløs.

Uanset tiltaltes gode personlige forhold finder retten ikke grundlag for at gøre straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste."

T skulle betale svie og smerte med 2.310 kr.

T ankede med påstand om formildelse. Anklagemyndigheden påstod endeligt stadfæstelse.

Der var indhentet en personundersøgelse.

T oplyste bl.a.: ".. at han straks blev bortvist fra sit arbejde som følge af denne sag. Han har endnu ikke fået nyt arbejde, men han skal til nogle jobsamtaler. Der er krise i slagteribranchen. Han overvejer fortsat at tage til Ibiza for at arbejde. Det afhænger lidt af udfaldet af denne sag. Han tager ikke amfetamin mere, og han har heller ikke noget alkoholmisbrug. Han vil overholde eventuelle vilkår om alkohol- og narkotika-afvænnning i en betinget dom. Han har det meget dårligt med, hvad han har gjort."

Landsrettens begrundelse og resultat

"Straffen findes passende udmålt.

Navnlig under hensyn til tiltaltes gode personlige forhold findes det undtagelsesvis forsvarligt at gøre straffen betinget med vilkår som nedenfor bestemt.

Med denne ændring stadfæstes dommen."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år med tilsyn, og at T udførte 40 timers samfundstjeneste inden for en længstetid på 6 måneder.

Landsforeningens Meddelelse 56/2010

Menneskerettigheder - Senere forlængelse ud over maksimum for forvaringsdom - Tysk sag - Erstatning

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 5 og art. 7

Klageren M fik medhold i, at der forelå en krænkelse af art. 5 og 7, idet han var blevet frihedsberøvet i forvaring ud over det legale maksimum på 10 år, der var gældende ved domsafsigelsen. Han blev tilkendt 50.000 € i torterstatning. Den tyske stat søgte forgæves at få afgørelsen indbragt for Storkammeret.

M mod Tyskland app. 19359/04, 17/12 2009 (afslaget fra Storkammeret 11/5 2010)

Klageren M, en mange gange straffet person - også for drabsforsøg og grov vold - blev i november 1986 fundet skyldig i røveri og drabsforsøg og idømt 5 års fængsel, men retten bestemte samtidig, at M skulle anbringes i *Sicherungsverwahrung*, bl.a. henset til, at han under en tidligere hospitalsindlæggelse under udgang havde røvet og forsøgt at dræbe en kvinde, som havde tilbudt at følge ham under udgangen. Der var derfor grund til at antage risiko for fremtidige voldelige overgreb, hvorfor han udgjorde en fare for andre.

Efter at M havde afsonet den fulde fængselsstraf i 1991, blev han tilbageholdt i forvaring i et fængsel. Retten afviste at prøveløslade i 1992, idet M stadig antoges at udgøre en fare for recidiv.

I 1995 undveg M under en udgang, men meldte sig efter 21 dage. I 1998 nægtede retten på ny at prøveløslade M - det havde den også gjort i 1994 og 1996. Det indgik i overvejelserne, at M omgikkes skinheads, havde brækket næsen på en medfange og groft havde krænket den lokale fængselsinspektør.

Også i 2001 afslog retten at prøveløslade M og meddelte, at der først kunne søges på ny efter udløbet af en 2-års periode.

En retspsykiatrisk erklæring konkluderede bl.a., at M havde behov for at blive observeret i adskillige år, før man kunne antage, at han ikke udgjorde nogen fare.

Da klageren havde en tidligere dom fra 1981, der havde idømt 2½ års fængsel og hospitalsanbringelse, noterede retten sig, at han nu havde tilbragt over 10 år i sikkerhedsforvaring, men fandt intet forfatningsmæssigt til hinder herfor, uanset at reglerne var blevet ændret i 1998, idet overgangsbestemmelserne også omfattede domme før ændringen.

Klagerens subsidiære påstand om overførsel til et psykiatrisk hospital blev afvist. Han var ikke klar til at blive overført hertil.

Appeldomstolen stadfæstede, at der ikke kunne ske prøveløsladelse, men ophævede behandlingsdommen fra 1981, da der ikke nu var tegn på en alvorlig psykisk sygdom.

Henset til forstraffene og risikoen for recidiv, var der ikke noget uproportionalt i, at M måtte vente 2 år på at få prøvet spørgsmålet på ny.

Sagen blev indbragt for Forfatningsdomstolen bl.a. med påstand om, at afgørelsen hvilede på ændringen i 1998, hvorefter en periode på 10 år kunne forlænges til en tidsubegrænset periode. Det var i strid med en national bestemmelse om at indføre strafskærper med tilbagevirkende kraft.

Forfatningsdomstolen, der også indhentede erklæringer fra psykiatere og fængselsinspektører, stadfæstede afslaget på prøveløsladelse.

Forlængelse af forvaring var en sidste udvej og krævede regelmæssig kontrol, ligesom fængselsmyndighederne til stadighed skulle vurdere, om der kunne ske lempelse i vilkårene med henblik på en fremtidig prøveløsladelse.

Forbudet mod strafskærpe med tilbagevirkende kraft gjaldt imidlertid ikke forvaring, som var en fremadrettet forebyggende foranstaltning.

Lovgivers pligt til at beskytte offentligheden mod angreb mod liv, helbred og seksuel integritet gik forud for klagerens forventning om at blive løsladt efter 10 år.

Fra pkt. 41 i dommen beskrives de fysiske forhold for forvaringsdømte, bl.a. tilbud om terapi og mulighed for ledsaget udgang et par gange om året samt fængselsbesøg tre gange om måneden.

Fra pkt. 45 i dommen gennemgås den relevante nationale ret. Forud for 1998 hed det, at forvaring ikke måtte overstige 10 år, hvorefter den dømte skulle løslades.

Efter 1998 skulle retten, hvis den dømte havde været tilbageholdt i 10 år, tage stilling til, om han fortsat udgjorde en fare. Hvis ikke, skulle han løslades.

Fra pkt. 69 gennemgås reglerne i andre medlemsstater - mindst 7 andre lande, herunder Danmark, har regler om forvaring. Normalt således, at forvaring følger efter fængselsstraffen - bortset fra Danmark, hvor forvaring træder i stedet for straf.

Fra pkt. 79 redegøres for parternes anbringender. Klageren gjorde bl.a. gældende, at hans tilbageholdelse hverken var lovlig eller "i overensstemmelse med den ved lov foreskrevne fremgangsmåde", art. 5, stk. 1.

Regeringen var af modsat opfattelse.

Præmisserne følger fra pkt. 86, hvor der henvises til rettens tidligere afgørelser, bl.a. en afgørelse fra 1997, *Eriksen mod Norge*.

Resultatet blev, at en forvaring ud over 10-års perioden ikke opfyldte kravene i art. 5, stk. 1.

Klageren havde også gjort gældende, at der forelå en krænkelse af art. 7, stk. 1, om lovgivning med tilbagevirkende kraft. Her kommer rettens præmisser fra pkt. 117, hvor man bl.a. overvejer, om der er tale om en straf. Man når i pkt. 133 til, at der reelt er tale om en straf i art. 7's forstand, og at der, ved at denne under afsoningsforløbet var ændret til en tidsubestemt foranstaltning, forelå en krænkelse af art. 7, stk. 1.

Klageren krævede mindst 172.000 € i erstatning for frihedsberøvelsen ud over september 2001. Retten tillagde ham 50.000 €. Klageren havde intet krav om sagsomkostninger, da han havde haft fri proces både ved de nationale domstole og ved EMD.

Afgørelsen er énstemmig. Den tyske stat søgte afgørelsen indbragt for Storkammeret, men fik afslag herpå den 11/5 2010.

Dørlukning ophævet i røverisag

Retsplejelovens § 29

4 unge mennesker var i grundlovsforhør sigtet for væbnet røveri. De blev taget i en taxa med udbyttet. Anklageren anmodede rutinemæssigt om dørlukning, som byretten fulgte, trods forsvarernes protest. Landsretten lagde vægt på, at der ikke var oplysninger om formodede medgerningsmænd eller anført andre oplysninger, som gjorde det antageligt, at åbne døre på afgørende måde ville hindre sagens oplysning, og fastslog, at begæring om dørlukning ikke burde være taget til følge.

ØL 16. afd. kære S-1521-10, 27/5 2010

4 unge mennesker i alderen 15-18 år var fremstillet i grundlovsforhør sigtet for røveri efter § 288, stk. 2, ved dagen i forvejen at have begået bankrøveri med skarpladt pistol og et udbytte på 36.550 kr.

Alle nægtede sig skyldig, og to af dem tilkendegav, at de ikke ønskede at udtale sig.

Anklageren begærede dørene lukket af hensyn til sagens efterforskning. Der var tale om alvorlig kriminalitet, der skulle foretages yderligere efterforskning i form af gennemgang af telefoner, fastlæggelse af færden forud for røveriet og genafhøring af vidner, herunder den taxachauffør, der kørte taxaen, da de sigtede blev anholdt.

Forsvarerne protesterede. Pressen var ikke til stede.

Byretten afsagde sålydende

"K E N D E L S E:

Sagen er i begyndelsen af efterforskningen. Med de sigtedes holdning til sigtelsen kan der bringes andre personer ind i sagen, som politiet skal afhøre. Det er vigtigt for den videre efterforskning, at eventuelt andre involverede ikke på nuværende tidspunkt gøres bekendt med oplysningerne i sagen. Den fremsatte begæring tages derfor til følge i medfør af retsplejelovens § 29, stk. 3, nr. 4, hvorfor

b e s t e m m e s:

Dette retsmøde holdes for lukkede døre."

Forsvarerne kærede til landsretten og indgav senere kæreskrift.

Landsretten udtalte:

"De sigtede er pågrebet i en taxa med, hvad der formodes at være udbyttet fra røveriet. Der er ikke oplysninger om formodede medgerningsmænd eller anført andre oplysninger, som gør det antageligt, at sagens behandling i et offentligt retsmøde på afgørende måde vil hindre sagens oplysning, jf. retsplejelovens § 29, stk. 3, nr. 4, hvorfor

b e s t e m m e s:

Begæringen om dørlukning burde ikke have været taget til følge."

- oo0oo -

Fængslingen af de sigtede i 27 dage blev derimod ikke kæret. To af dem afsonede i forvejen ungdomssanktion. Tre af dem skulle anbringes på sikret institution, "når plads haves".

Landsforeningens Meddelelse 58/2010

Vold - Skub på trappe - § 244 eller § 245 - Udvisning betinget

Straffelovens § 244 og § 245, udlændingelovens § 24b og § 26

U var tiltalt efter straffelovens § 245, stk. 1, jfr. § 246, jfr. § 247, stk. 1, ved på en trappe på et diskotek at have slået A med et knytnæveslag, hvorved A faldt og slog hovedet i stengulvet med bl.a. hjerneskode til følge.

Retten lagde til grund, at der alene var skubbet, hvorfor der ikke var grundlag for at henføre volden under § 245 (eller § 246). U blev straffet med fængsel i 6 måneder og udvist betinget.

Københavns Byret SS 4-17641/09, 16/3 2010

Uganderen U på 24 år var tiltalt for vold af særlig farlig karakter under særdeles skærpande omstændigheder efter straffelovens § 245, stk. 1, jfr. § 246, jfr. § 247, stk. 1, ved i februar 2009 om natten på et diskotek som tidligere dømt for vold at have slået A, der stod på trappen mellem stuen og 1. sal, med et knytnæveslag, hvorved A

faldt bagover og slog hovedet ned i stengulvet, hvilket medførte blødninger og hævelser i hjernen med hjerneskade til følge.

I forhold 2 og 3 besiddelse få dage senere af 0,49 g hash og et knøjern.

Der var påstand om fængsel i ikke under 1½ år og ubetinget udvisning.

U påstod frifindelse, herunder også for udvisning.

U og tre vidner, herunder ikke A, afgav forklaring.

U forklarede bl.a., at han på trappen havde mødt en storpusher, som var kendt som ballademager, og som spyttede nogle isterninger mod anholdte. A tog fat i U's skulder og samtidig efter noget i lommen. U var bange for, at det var en kniv, og skubbede derfor A som en ren refleks. U så ikke nogen kniv. Han så ikke, om A faldt. U oplyste også, at han som ung havde dyrket kick-boksning i 3 år.

Hverken hashen eller knøjernet tilhørte ham.

En ansat på diskoteket, V, havde set parterne diskutere. Han hørte et ordentligt klask og kikkede op og så en af mændene falde. En dørmænd D havde fundet A, der var kommet slemt til skade og blødte kraftigt fra baghovedet. Han var uden bevidsthed.

B, en ven til U og bekendt af A, havde set parterne tale sammen. Mens vidnet havde ryggen til, hørte han pludselig lyden af én, der faldt hårdt. Vidnet bad om, at der blev tilkaldt en ambulance, men forsvandt selv, da han havde hash på sig. Foreholdt en tidligere forklaring havde vidnet ikke set A spytte på U, eller at U skulle have slået A.

Det fremgik, at A var blevet syet for et kvæstningssår. Der var blødninger henholdsvis over og under den hårde hjernehinde samt mellem de bløde hjernehinder. En blødning ved underlæben kunne hidrøre enten fra let til moderat vold eller muligt ved anlæggelse af tube til luftvejene.

A havde haft en promille på 3,5 ved indlæggelsen, som skulle omregnes til 1,6.

Om læsionen ved munden svarede Retspatologisk Afd., at der ikke var læsioner i ansigtet i øvrigt.

"Det kan ikke udelukkes, at undersøgte kan være ramt af et slag ved munden, men i så fald har der ikke været tale om et hårdt slag med knyttet hånd. Dertil er læsionen for beskeden."

En overlæge oplyste i en erklæring fra marts 2010, at A efter ulykken havde pådraget sig en meget svært behandlelig epilepsi. Det var senest i februar 2010 således, at der var en udtalt påvirkning af talen og sprogforståelsen (afasi) og en relativt svær kraftnedsættelse i højre arm. Der var sket en bedring, men tilbagevenden til arbejdsmarkedet var tvivlsom.

U oplyste om sine personlige forhold, at han manglede 2 år af uddannelse til smed. Han havde en datter på næsten 6 år. Der verserede sag om samværsret med den tidligere kæreste. U's mor og to søskende boede her. Han havde ingen familie i Uganda.

Det fremgik videre, at han havde fået familiesammenføring med moderen i 2000 og herefter fået skolegang i Danmark. Han talte og forstod dansk.

Udlændingesservice tiltrådte anklagemyndighedens udvisningspåstand, men henledte også opmærksomheden på betinget udvisning.

U havde en tidligere dom fra 2006 for § 244, vold og lov om euforiserende stoffer med fængsel i 40 dage.

Han havde været frihedsberøvet i lidt over 50 dage.

Retten's begrundelse og afgørelse:

"Ad forhold 1

Det lægges efter vidnet V's forklaring til grund, at der opstod en diskussion mellem tiltalte og A på trappen mellem stuen og 1. salen, hvor A stod på det tredje nederste trin før reposen, mens tiltalte var placeret højere oppe. Efter de afgivne forklaringer sammenholdt med de lægelige oplysninger vedrørende undersøgelsen af A er det ikke godtgjort med den til domfældelse fornødne sikkerhed, at tiltalte tildelte A et knytnæveslag i ansigtet. Det lægges efter tiltaltes forklaring i grundlovsforhøret sammenholdt med hans forklaring til rapport til grund, at tiltalte under denne diskussion gav A et skub, således at denne, som forklaret af vidnet V, faldt og slog hovedet i stengulvet med de i anklageskriftet anførte skader til følge. Efter karakteren af den udøvede vold er der ikke grundlag for at henføre den under straffelovens § 245, og tiltalte findes derfor i det beskrevne omfang skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1.

Ad forhold 2 og 3

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forholdene, og den omstændighed, at hashen og knøjernet er fundet på tiltaltes værelse i (.. kollegiet ..), findes ikke mod tiltaltes benægtelse at udgøre et tilstrækkeligt bevis til en domfældelse. Tiltalte frifindes derfor.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, til fængsel i 6 måneder.

Der er ved strafudmålingen på den ene side lagt vægt på de alvorlige følger af volden, der findes at kunne tilregnes tiltalte som uagtsomt, mens der på den anden side er lagt vægt på, at den udøvede vold har bestået i et enkelt skub.

Idet retten lægger vægt på, at tiltalte har et barn i Danmark, at tiltaltes mor og to søskende bor i Danmark, og at tiltalte ikke har familie i Uganda, findes der ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise tiltalte, idet udvisningen må antages at virke særligt belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1. Udvisningen gøres herefter betinget, jf. udlændingelovens § 24 b, som nedenfor bestemt."

U skulle foreløbig betale 64.845 kr. i erstatning til A.

Udvisningen var betinget af en prøvetid på 2 år.

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer:

"I Kommenteret Straffelov, side 366 hedder det blandt andet: "stedet, hvor handlingen udføres, kan gøre 245 anvendelig, for eksempel spark ned ad en trappe (U1999.1599 H). På baggrund af denne dom rejste politiet tiltale mod en af mine klienter for overtrædelse af § 245, stk. 1, jf. § 246, jf. § 247, stk. 1 ved på en trappe i (..diskoteket..) at have slået eller skubbet til en anden mand, hvorved denne faldt ned ad trappen og kom alvorligt til skade.

Jeg vedlægger kopi af Byrettens upåankede dom i sagen, idet jeg anser dommen for at være en rimelig modifikation til det ovenfor citerede fra Kommenteret Straffelov."

Varetægtsfængsling for kriminalitet begået under afsoning

Retsplejelovens § 762

T blev i grundlovsforhør sigtet for 2 voldsforhold og yderligere trusler og vidnetrusler. Han blev ikke varetægtsfængslet, da forsvareren henviste til, at T var afsoner af en længere frihedsstraf og administrativt kunne få inddraget sine udgange. Derimod blev en begæring om mentalundersøgelse taget til følge mod T's protest. Anklagemyndigheden kærede løsladelsen til fortsat afsoning og T kendelsen om mentalundersøgelse.

Landsretten besluttede fængsling efter § 762, stk. 1, nr. 2, og stadfæstede kendelsen om mentalundersøgelse.

ØL 16. afd. kære S-219-10, 22/1 2010

T var fremstillet i grundlovsforhør sigtet for 2 tilfælde af gadevold om natten efter § 244 samt kort efter vidnetrusler, idet han skulle have råbt til de to forurettede, at han ville komme efter dem, hvis de meldte forholdet til politiet, samt i forhold 4 trusler efter § 266, ved kort efter på en adresse at have grebet fat i en mand M og bl.a. holdt en køkkenkniv mod hans hals og sagt, at "han stod med M's liv i hænderne."

T oplyste bl.a., at han havde været stærkt beruset og også påvirket af antabus i kroppen. Han havde afsonet en fjerdedel af en tidligere dom og havde været på udgang. Han havde i strid med vilkårene drukket alkohol, da hans bekendte opsøgte ham. Han afviste ikke ganske sigtelserne (stærkt forkortet gengivelse, ER).

Hans tidligere dom var fra oktober 2009, hvor han blev straffet med fængsel i 1½ år for bl.a. forsøg på røveri og vold i gentagelsestilfælde.

Anklageren begærede T varetægtsfængslet i 4 uger i medfør af RPL § 762, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 2. Uanset at han var afsoner, var der risiko for ny ligeartet kriminalitet. Der blev ligeledes henvist til forholdets grovhed.

Forsvareren protesterede og anførte, at T afsonede en længerevarende fængselsstraf. Han fortsatte:

"Eventuelle orlovsrettigheder kan administrativt inddrages, hvor sigtede ikke kommer på fri fod og som følge heraf kan han ikke begå ny ligeartet kriminalitet på fri fod. Såvel bestemmelsen i § 762, stk. 1, nr. 2, som § 762, stk. 2, nr. 2, forudsætter at alter-

nativet til en varetægtsfængsling er, at sigtede lades på fri fod. Dette er ikke tilfældet i denne sag, idet sigtede allerede afsoner og således ikke, såfremt der ikke sker varetægtsfængsling, vil blive ladet på fri fod. Den omstændighed, at anklagemyndigheden ønsker at afskære sigtede fra rettighederne som en normal afsoning giver, kan ikke i sig selv begrunde en varetægtsfængsling."

Retten afsagde sålydende

"Kendelse:

Efter de foreliggende oplysninger, herunder sigtedes erkendelse, er der særlig bestyrket mistanke om, at sigtede har gjort sig skyldig i de påsigtede forhold.

Navnlig under hensyn til, at sigtede gentagne gange tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet er der bestemte grunde til at frygte, at sigtede på fri fod vil begå ny ligeartet kriminalitet.

Tiltalte afsoner imidlertid for tiden en længerevarende frihedsstraf. Der foreligger ikke oplysninger om, at fuldbyrdelsesmyndigheden på nuværende tidspunkt agter at lade sigtede på fri fod. På denne baggrund og efter det i øvrigt oplyste finder retten, at frihedsberøvelsen i forbindelse med afsoningen yder et tilstrækkeligt værn mod, at sigtede på fri fod begår ny ligeartet kriminalitet. Retten finder derfor ikke fængslingsgrunden i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, for opfyldt.

Vedrørende fængslingsgrunden i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, finder retten ikke, at der er anført omstændigheder, der kan begrunde, at hensynet til retshåndhævelsen gør det påkrævet, at sigtede overføres fra normal afsoning til varetægtsfængsling.

Retten finder derfor ikke grundlag for at imødekomme anklagemyndighedens anmodning om varetægtsfængsling.

Thi bestemmes:

Sigtede T varetægtsfængsles ikke."

Anklageren ville have T mentalundersøgt. Der forelå en tidligere undersøgelse fra 2004, hvorefter T tilhørte personkredsen i straffelovens § 69, uden at man kunne pege på anden foranstaltning end straf.

T forklarede, at han ikke begik kriminalitet eller var aggressiv, når han ikke havde indtaget alkohol, og T og forsvareren protesterede mod ny mentalundersøgelse.

Byretten tog anklagemyndighedens begæring til følge. Begge afgørelser blev kæret til landsretten.

Kun anklagemyndigheden indgav kæreskrift.

Landsrettens bemærkninger:

"Efter de foreliggende oplysninger er der begrundet mistanke om, at sigtede har gjort sig skyldig i de påsigtede 4 forhold, og landsretten tiltræder af de af byretten anførte grunde, at der er bestemte grunde til at frygte, at sigtede på fri fod vil begå ny ligear-tet kriminalitet, jfr. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2.

Efter det oplyste er de nu påsigtede forhold begået under sigtedes orlov fra afsoning af Bornholms Rets dom af 6. oktober 2009, hvorved han blev straffet med fængsel i 1 år og 6 måneder for blandt andet forsøg på røveri og vold i gentagelsestilfælde.

Den omstændighed, at sigtede aktuelt afsoner en fængselsstraf, kan under hensyn til, at der under afsoningen er mulighed for blandt andet orlov og udgang, ikke medføre, at der ikke sker fængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, når betingel-serne herfor i øvrigt er opfyldt.

Landsretten bestemmer derfor, at sigtede skal varetægtsfængsles i medfør af retsple-jelovens § 762, stk. 1, nr. 2. Det findes herefter uforholdsmæssigt at tage stilling til, om va-retægtsfængsling tillige kan ske i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2.

Af de af byretten anførte grunde stadfæstes kendelsen om, at sigtede skal mentalun-dersøges."

Sagen blev herefter sendt tilbage til byretten til fastsættelse af fængslingsfrist.

- oo0oo -

Forsvareren oplyser, at han forgæves søgte om procesbevilling.